

متن پرسش

یه سوال چند ساله توی ذهنم هست: اینکه سال ۹۰ حج عمره قسمتم شد قبل حج که سن حدودا ۲۰ سال رو داشتم الحمدلله با جزوه استاد همراه شدم و قبل از اعزام خیلی حال خوبی داشتم. همش اشک می ریختم و جزوه رو عاشقانه می خوندم. ولی وقتی وارد مکه و مدینه شدم مخصوصا مکه حال خوبم رو گم کردم. همش دنبال اون حس و ارتباطم با خدا می گشتم اما خیلی سخت بود. دچار بهت خاصی شده بودم. ان شاءالله اگر خدا کمک کنه امسال ثبت نام کردم برای حج واجب. می ترسم برم ولی دست خالی برگردم. و اون ارتباط رو با خدا پیدا نکنم. اگر میشه جواب سوال من رو از استاد برام بگیرید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ابدأ جای نگرانی نیست. حضورها متفاوت است. ولی آنچه در عمق جان انسان در این موقعیتها پیش می آید نوعی از ایمان است که انسان نسبت به فرداهای خود حیاتی خاص را به همراه دارد و به همین جهت تا آنجا که ممکن است نباید از حضور در بیتالله الحرام کوتاهی کرد حتی اگر در همان زمان، همه آنچه که باید احساس کند را، احساس ننماید و به مرور و آرام آرام و حتی در ابدیت آن نوع ایمان برای انسان روشن می شود. موفق باشید